

פרשת שופטים תשפג: אם אסטרוולוגיה היא אמת – למה לא לקרוא בהורוסקופ?

1. **דברים יח:** לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש, קסם קסמים, מעונן, ומנחש - **רמב"ם עבודת כוכבים יא:** מעונן אלו נותני עתים (מלשון עונות השנה) שאומרים באצטגנינות: יום פלוני טוב, יום פלוני רע, יום פלוני ראוי לעשות בו מלאכה פלונית, שנה פלונית או חדש פלוני רע לדבר פלוני ... וכל העושה מפני האצטגנינות וכיון מלאכתו או הליכתו באותו העת שקבעו הוברי שמים - הרי זה לוקה.

רש"י שבת קכט,ב: סדר השעות כשנתלו המאורות והמזלות (בליל יום ד' בבריאת העולם) הוא 'שצ"מ חנכ"ל': שעה ראשונה של ד' בשבת שימש שבתאי, ובשניה צדק, ואחריו מאדים, ואחריו חמה, ואחריו נוגה, ואחריו כוכב, ואחריו לבנה. נמצאו ז' המזלות לז' השעות וחוזרים חלילה בסדר זה.

2. **רמב"ם עבודת כוכבים יא:** ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והטעו בהן עובדי עבודה זרה הקדמונים לגויי הארצות כדי שיינהו אחריהן. **אגרת הרמב"ם לחכמי מרשילייה בצרפת:** ואני יודע שתמצאו דברי יחידים מחכמי האמת בתלמוד ... שאמרו שבעת תולדותו של אדם גרמו הכוכבים כך וכך, אל יקשה בעיניכם, שאין ראוי להניח דברים של דעת שכבר נתאמתו הראיות [שאינם נכונים] ויתלה בדברי יחיד מן החכמים, שאפשר שיש בדברים **רמז** או אמרם **לפי שעה** [עבור המון העם].

מועד קטן כח: אמר רבא: חיי, בני ומזוני לא בזכותא תליא מילתא, אלא **במזלא תליא מילתא**. שהרי רבה ורב חסדא שניהם חכמים צדיקים, זה מתפלל ויורד גשם וזה מתפלל ויורד גשם [שניהם מלאי זכויות] ורב חסדא חי 92 שנים ורבה חי 40. אצל רב חסדא שישים חתונות ואצל רבה שישים אירועי שכול. אצל רב חסדא מאכילים לחם סולת לכלבים ואצל רבה אין לבני האדם לחם שעורים.

תענית כה,א: רבי אלעזר בן פדת היה דחוק בפרנסתו מאוד. הקיז דם ולא היה לו לאכול אחרי ההקזה, מצא שום והניחו בפיו, התעלף בחולשתו ונרדם. באו חכמים לבקרו וראוהו בוכה ואחר כך מחייך, ויוצא ניצוץ אש ממצחו. כשהתעורר ושאלוהו לפשר העניין, אמר: הקב"ה ישב עמי ושאלתי עד מתי אצטער בעניות בעולם הזה? אמר לי: אלעזר בני, רצונך שאהפוך את העולם מתחילתו (מהרש"א: אמית ואלד אותך מחדש) **בשעה ומזל של מזון ברווח!** שאלתי לפניו: האם חייתי כבר את רוב חיי? ענה שחייתי את רוב חיי, ואמרתי שאם כן לא נוח לי להפוך הכול מחדש.

תענית כט,ב: בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי, לישתמיט מיניה באב דריע מזליה ולימצי נפשיה באדר דבריא מזליה. **תלמוד ירושלמי ר"ה:** עמלק היה מתעסק בכשפים והיה מעמיד חיילים ביום ההולדת שלהם, משום שלא במהרה אדם נופל ביום ההולדת **שאז המזל השולט ביום ההוא - עוזר**. **רמ"א תקפג,ב וט"ז שם:** מי שישן בראש השנה - מזלו יישן כל השנה. **שו"ע רבינו הזקן רעא,ג:** יש נזהרים שלא לקדש בשעה ראשונה של הלילה (שעה שביעית אחר חצות היום, שבימי הקיץ אז חוזרים מבית הכנסת) ... לפי שבשעה הראשונה הוא מזל מאדים וסמא"ל מושל עליו.

3. **שבת קנו,א:** אמר רבי יוחנן אין מזל לישראל.

רמ"א יורה דעה סימן קעט: במה שאדם יודע שהוא כנגד המזל - לא יעשה ולא יסמוך על הנס, אלא שאין לחקור אחר זה משום תמים תהיה.

תוכן מליקוטי שיחות טו/10-12: דברי חז"ל (שבת קנו) אשר 'מי שנולד ביום זה יהיה בטבע זה וכו', אין כוונתם שהמזל פועל באופן הכרחי על הנהגת האדם, שהרי 'רשות לכל אדם נתונה להיות צדיק או להיפך', אלא שהמזל פועל 'נטייה קצת' לדבר מסוים, אבל על ידי יגיעה ביכולתו להתגבר על טבעו ואפילו להפכו. ולכן אמרו חז"ל (סוכה כט,א) שבזמן שישראל עושים רצונו של מקום אין מתיירים מאותות השמים, ורק עובדי כוכבים יחתו מהמה. כי אף שגם עובדי כוכבים יכולים להתגבר על נטיותיהם, אבל כיון שתלויים בהנהגת הטבע, צריכים להשתדלות ויגיעה לבטל את נטיות הטבע. אבל יהודים, בשעה שישנה הוספה בעבודת ה', הם מתעלים מעל הגבלות הטבע ואין מתיירים מאלו.

אגרות קודש הרבי מלובאוויטש יח עמוד רה: במענה למכתבם בו שואלים למזלם. הנה כבר נאמר: "תמים תהיה עם ה' אלקיך" ואין ענין בדרישה למזל ולעתידות וכו' כי אם ללכת בדרך המלך, מלכו של עולם, היא דרך תורתנו ומצותיה. זאת אומרת להתנהג בחיי היום יום בכל ענין ופרט מתאים לפי המבואר בשולחן ערוך וכיוצא בזה. ואז הובטחנו אשר 'אין מזל לישראל', ומקיים בורא העולם ומנהיגו על פי מה שכתוב: אם בחקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם וכו' ככל הברכות המנויות בפרשה.